

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 80 0 Rs 085075 20 Rev 2
Banjaluka, 09.02.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Z.M. iz B., koga zastupa punomoćnik R.K., diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom, zaposlena u Savezu ..., Služba za besplatnu pravnu pomoć, kancelarija u B., protiv tuženih, Republike Srpske, Ministarstvo, (u daljem tekstu: prvotužena) i Agencija (u daljem tekstu: drugotužena), koje zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, te M.L. iz B. (u daljem tekstu: trećetužena) koju zastupaju punomoćnici: M.S., Z.P., D.B. i B.S., advokati iz B., radi utvrđenja povrede prava na jednako postupanje, poništenja rješenja, raspoređivanja na radno mjesto i naknade štete, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 085075 19 Rsž od 17.10.2019. godine, na sjednici održanoj 09.02.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se djelimično usvaja i obje nižestepene presude preinačavaju tako da se:

Utvrđuje da su tuženi povrijedili pravo tužitelja na jednako postupanje i vođenje poštenog i pravednog tretmana u kadrovskoj politici, tako što su ga – prvotužena i drugotužena diskriminirali prilikom popunjavanja radnog mjesta načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. 2017. godine – prvotužena diskriminirala tužitelja jer devet godina nije popunila radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. na zakonom propisan način iako je tužitelj čitavo vrijeme ispunjavao uslove za to radno mjesto, čime je oštećen kroz manju platu.

Zabranjuje prvotuženoj i drugotuženoj postupanje koje predstavlja diskriminaciju nad tužiteljem.

Obavezuju prvotužena i drugotužena da tužitelju, na ime naknade materijalne štete, isplate iznos od 4.884,39 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate.

U ostalom dijelu revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 085075 17 Rs od 17.06.2019. godine odbijeni su zahtjevi tužitelja

Da se utvrdi da su tuženi povrijedili pravo na jednako postupanje i vođenje poštenog i pravednog tretmana u kadrovskoj politici, odnosno da su sproveli diskriminaciju nad tužiteljem tako što je:

prvotužena diskriminirala tužitelja prilikom popunjavanja radnog mjesta načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. 2011. godine,

prvotužena i drugotužena diskriminirali tužitelja prilikom popunjavanja radnog mjesta načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. 2013. godine,

prvotužena i drugotužena diskriminirali tužioca prilikom popunjavanja radnog mjesta načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. 2017. godine,

prvotužena diskriminirala tužioca jer devet godina nije popunila radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT u CJB B. na zakonom propisan način iako je tužitelj bio i ostao, po Zakonu, najbolje vrednovani kandidat, čime je oštećen kroz manju platu.

Da se poništi rješenje prvotužene o rasporedu državnog službenika broj: ... od 15.9.2016. godine kojim je tužitelj raspoređen na radno mjesto viši stručni saradnik – administrator radiokomunikacionih sistema u Odjeljenju za IKT, CJB B. i rješenje prvotužene o rasporedu državnog službenika broj: ... od 3.5.2017. godine kojim je tužitelj raspoređen na radno mjesto viši stručni saradnik - administratora radio komunikacionih sistema u Odjeljenju za IKT, PU B..

Da se ponište, kao nezakonita, rješenja prvotužene o rasporedu državnog službenika broj: ... od 6.3.2017. godine kojim je trećetužena raspoređena na radno mjesto načelnik Odjeljenja za IKT, CJB B., rješenje prvotužene o rasporedu državnog službenika, kojim je trećetužena raspoređena na radno mjesto načelnik odjeljenja za IKT, PU B. broj: ... od 3.5.2017. godine i rješenje Republike Srpske, Odbor državne uprave za žalbe broj: ... od 30.3.2017. godine, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja broj: ... od 6.3.2017. godine.

Da se naloži prvotuženoj da rasporedi tužitelja na poslove i zadatke načelnika Odjeljenja za IKT, PU B..

Da se naloži prvotuženoj i drugotuženoj da objave ovu presudu na svojim internet stranicama.

Da se zabrani prvotuženoj i drugotuženoj postupanje koje predstavlja diskriminaciju nad tužiteljem, što su tuženi dužni pristati i obezbijediti izvršenje navedene zabrane za ubuduće.

Da se naloži prvotuženoj i drugotuženoj da zbog preduzetih radnji diskriminacije navedenih u tački 1. izreke isplate tužitelju novčani iznos od 8.142,00 KM, kao naknadu za materijalnu štetu, odnosno razliku u plati koju bi ostvarivao na radnom mjestu Načelnika IKT u PU B. i plate koju je ostvarivao na radnom mjestu stručnog saradnika - administratora radiokomunikacionih sistema u Odjeljenju za IKT PU B., za period od 1.10.2016. do 28.2.2019. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do konačne isplate i da mu naknade troškove parničnog postupka.

Odbijen je kao neosnovan i eventualni tužbeni zahtjev tužitelja da se naloži prvotuženoj i drugotuženoj da zbog preduzetih radnji diskriminacije navedenih u tački 1. izreke, isplate tužitelju novčani iznos od 4.884,39 KM, kao naknadu za materijalnu štetu, odnosno razliku u plati koju je ostvarivao na ranijem radnom mjestu Rukovodioca za za bezbjednost IKT, u PU B. i plate koju je ostvarivao na radnom mjestu stručnog saradnika - administratora radiokomunikacionih sistema u Odjeljenju za IKT PU B., sa nižim koeficijentom, za period od 1.10.2016. do 28.2.2019. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate.

Obavezan je tužitelj da trećetuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.300,00 KM, dok je njen zahtjev preko ovog iznosa odbijen.

Presudom Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 085075 19 Rsž od 17.10.2019. godine, žalba tužitelja je djelimično usvojena i prvostepena presuda ukinuta u dijelu koji se odnosi na odluku o njegovom zahtjevu da se poništi rješenje prvotužene broj: ... od 6.3.2017. godine kojim je trećetužena raspoređena na radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT, CJB B. i odluka Odbora državne uprave za žalbe broj: ... od 30.3.2017. godine (dio izreke pod tačkom

3.), kao i u pogledu odluke o troškovima parničnog postupka (tač. 8. izreke) i predmet vraćen na ponovno suđenje, dok je u preostalom dijelu žalba odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporena presuda preinači tako da se udovolji stavljenim zahtjevima, ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Prvotužena i drugotužena su u odgovoru na reviziju predložile da se revizija odbije kao neosnovana.

Revizija je djelimično osnovana.

Tokom postupka koji je prethodio donošenju nižestepenih presuda utvrđeno je da je tužitelj 1991. godine stekao diplomu o visokom stručnom obrazovanju Centra visokih ... (smjer elektronsko izviđanje i protivelektronska dejstva). Rješenjem Opštine B., Odjeljenje za ... broj ... od 25.6.2002. godine utvrđen mu je status borca 1. kategorije. Odlikovan je od strane Predsjednika Republike Srpske Medaljom zasluga za narod 20.06.1997.godine. Radni odnos u Ministarstvu zasnovao je 22.10.2007. godine.

Rješenjem prvotužene broj: ... od 20.5.2015. godine, tužitelj je raspoređen na radno mjesto rukovodioca Odjeljenja za informaciono-komunikacione tehnologije CJB B., sa platom određenom koeficijentom 13,50 osme platne grupe. U toku rada ocjenjen je ocjenom „naročito se ističe“ za period od 01.7.2015. do 31.12.2015. godine i za period od 01.01.2016. do 01.7.2016. godine. Rješenjem broj: ... od 15.9.2016. godine, koje je doneseno nakon usvajanja Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Ministarstvu od 08.8.2016. godine, kojim su ukinuti odsjeci u okviru Odjeljenja za IKT CJB B. kao i u svim CJB u RS, tužitelj je raspoređen na radno mjesto viši stručni saradnik-administrator radiokomunikacionih sistema sa manjim koeficijentom od 12,00 desete platne grupe. Protiv navedenih rješenja tužitelj nije ulagao žalbu Odboru.

Trećetužena je dana 28.6.2013. godine položila stručni ispit za VII stepen stručne spreme i status državnog službenika u Ministarstvu. Ona je rješenjem broj: ... od 30.09.2013. godine, sa završenom Visokom školom za ekonomiju i informatiku, zvanje diplomirani informatičar kao državni službenik raspoređena na radno mjesto viši stručni saradnik-administrator IK sistema. Pravilnicima o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta kod Ministarstva od 2009. do 2017. godine je bilo propisano da se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu Pravilnika donese rješenje o premještanju i raspoređivanju zaposlenih na radna mjesta u skladu sa Pravilnicima.

Nesporno je da radno mjesto Načelnik Odjeljenja za IKT u CJB B. nije bilo popunjeno od 2009. godine do 2017. godine. Istina, trećetužena je bila raspoređena na to radno mjesto 2011. godine, ali je takav raspored poništen, jer nije ispunjavala uslove – nije imala propisanu stručnu spremu za to mjesto, kao što je poništen i njen raspored na isto radno mjesto od 2013. godine, jer tada nije ispunjavala uslove u pogledu radnog staža – nije imala dvije godine radnog iskustva u traženom stepenu obrazovanja budući da je zvanje diplomirani informatičar stekla 26.7.2012. godine na Visokoj školi ...u P. Drugotužena je raspisala Javni konkurs dana 08.12.2016. godine za popunu ovog radnog mjesta na koji su se javili – tužitelj, trećetužena i B.P., odnosno pozvani su na intervju kao lica koja su ispunjavala sve propisane uslove za ovo radno mjesto, a izabrana je i raspoređena trećetužena, rješenjem od 06.3.2017. godine. Žalba tužitelja izjavljena protiv tog rješenja je odbijena rješenjem Odbora ... od 17.3.2017. godine. Oba ova rješenja, kao i rješenje od 03.5.2017. godine, kojim je trećetužena raspoređena na isto radno mjesto, a protiv kojeg tužitelj nije izjavljivao žalbu, se pobijaju u ovom sporu, ali je odluka prvostepenog suda

u dijelu kojim je odlučeno o ovim zahtjevima ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, pa se ovim dijelom dalje neće baviti ovaj sud.

Zasnivajući svoju odluku na odredbama člana 14. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, odredbama člana 2. stav 2, člana 19. i 25. stav 1. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 1/16 i 66/18 - u daljem tekstu: ZR), člana 2. stav 1, člana 3. stav 1, člana 11, 12, 13, 14, 15 i 24. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“ br. 59/09 i 66/11 – u daljem tekstu: ZZZ), odredbama člana 27, 29, 31, 91. i 109. Zakona o državnim službenicima („Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 118/08, 117/11, 37/12 i 57/16 – u daljem tekstu: ZDS) i odredbama Pravilnika o jedinstvenim pravilima i proceduri javne konkurencije za zapošljavanje državnih službenika („Službeni glasnik Republike Srpske” br. 68/09), te Pravilnika o kriterijima za raspoređivanje državnih službenika u Ministarstvu. („Službeni glasnik Republike Srpske” br. 81/15), nakon provedenih dokaza i utvrđenih, naprijed navedenih, činjenica, prvostepeni sud je odbio zahtjeve tužitelja u cjelini.

Prihvatajući činjenično stanje utvrđeno pred prvostepenim sudom, koje se saglasno odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), ne može pobijati revizijom, drugostepeni sud, djelimično usvaja žalbu tužitelja i ukida prvostepenu presudu u naprijed opisanom dijelu, a u ostalom dijelu odbija žalbu i potvrđuje prvostepenu presudu.

U reviziji tužitelj ponavlja navode koje je isticao i u žalbi protiv prvostepene presude. Neki od njih su osnovani što je rezultiralo djelimičnim usvajanjem revizije i djelimičnim preinačenjem nižestepenih odluka, kao u izreci ove presude.

Nižestepeni sudovi, nisu pogriješili kada su odbili zahtjev tužitelja da se ponište rješenja o njegovom rasporedu na radno mjesto višeg stručnog saradnika – administrator radiokomunikacionih sistema od 15.9.2016. i 3.5.2017. godine. Ovo zato što tužitelj protiv ovih rješenja nije ulagao prigovor a ni žalbu (koju ima u vidu odredba člana 97. stav 6. ZDS) Odboru ..., čija bi odluka (donesena povodom žalbe) bila konačna i protiv nje bi se mogao pokrenuti spor pred nadležnim sudom, kako propisuje odredba člana 110. istog Zakona. Tako je i odredbom člana 109 stav 3. ZDS propisano da je postupak za zaštitu prava državnog službenika pred odborom obavezan prije pokretanja sudskog postupka, osim u slučajevima postavljanja odnosno razrješenja rukovodećeg državnog službenika, što takođe ukazuje da je tužba u ovom dijelu nedopuštena. Kao takvu ju je, u pravilu trebalo odbaciti, ali kako su u ovoj situaciji pravne posljedice odbacivanja tužbe i odbijanja tužbenog zahtjeva iste (kako je obrazložio i drugostepeni sud) nije bilo mjesta intervenisanju ovog suda u ovom dijelu. Ovo tim prije jer tužitelj, iako revizijom traži da se preinači pobijana presuda na način da se udovolji svim njegovim zahtjevima, ni jednim posebnim navodom nije osporio valjanost nižestepenih presuda u ovom dijelu.

U radnom sporu sud može odlučiti samo o zakonitosti odluke poslodavca čijim donošenjem je po mišljenju radnika (tužitelja) povrijeđeno ili mu uskraćeno neko pravo. U tom sporu ne odlučuje se o samom pravu, obavezi ili odgovornosti radnika, nego da li je odluka poslodavca o pravu, obavezi ili odgovornosti radnika u skladu sa propisima ili ne. Drugačije rečeno ne može sud donijeti odluku o radnopravnom statusu, odnosno položaju radnika kod poslodavca. O tome može odlučivati samo nadležni organ u određenoj radnoj sredini, odnosno poslodavac.

Zato nižestepeni sudovi nisu pogriješili kada su odbili zahtjev tužitelja da sud naloži prvotuzenoj da ga rasporedi na poslove i zadatke načelnika Odjeljenja za IKT, PU B.

S tim u vezi, pravilno je odbijen i dio zahtjeva kojim je tražio da se naloži prvotuženoj i drugotuženoj da mu isplate iznos od 8.142,00 KM, kao razliku u plati koju bi ostvarivao na radnom mjestu Načelnika IKT u PU B. i plate koju je ostvarivao na radnom mjestu stručnog saradnika - administratora radiokomunikacionih sistema u Odjeljenju za IKT PU B. za period od 1.10.2016. do 28.2.2019. godine, sa pripadajućom kamatom.

Presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 036085 12 Rs 2 od 31.12.2013. godine, koja je potvrđena presudom drugostepenog suda od 10.4.2014. godine, protiv koje je odbijena revizija, pored ostalih, odbijen je i zahtjev tužitelja da su tuženi (među kojima su bili i tuženi iz ovog postupka) povrijedili njegovo pravo na jednako postupanje, odnosno da su sproveli diskriminaciju nad njim na način što su 29.7.2011. godine uskratili mu pravo na pošteno vođenje kadrovske politike postavivši trećetuženu na radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT iako nije ispunjavala elementarne zakonske preduslove. I u ovom postupku se traži utvrđenje diskriminacije zbog povrede prava na jednako postupanje u kadrovskoj politici kod izbora trećetužene na radno mjesto načelnika navedenog odjeljenja 2011. godine. Zato je osnovan zaključak nižestepeni sudova da se u ovom dijelu radi o presuđenoj stvari. Kod činjenice da je odredbom člana 13. stav 4. ZZD, za podnošenje tužbe za zaštitu od diskriminacije propisan rok od tri mjeseca od dana saznanja o učinjenoj povredi prava, a najkasnije jednu godinu od dana učinjenja povrede, a kasnijim izmjenama, iz 2016. godine, ovaj rok je utvrđen sa tri i pet godina i kako je tužba u ovom predmetu podnesena dana 24.3.2017. godine, to je ista u odnosu na utvrđenje diskriminacije zbog povrede prava na jednako postupanje u kadrovskoj politici kod izbora trećetužene na radno mjesto načelnika navedenog odjeljenja 2011. godine, pored toga što je nedopuštena, i neblagovremena, kao što je neblagovremena i u odnosu na isto takvo utvrđenje povodom izbora trećetužene na isto radno mjesto 2013. godine, pa je tužbu u ovom dijelu trebalo odbaciti i zbog neblagovremenosti. Činjenica da su nižestepeni sudovi odbili navedene zahtjeve, a ne odbacili tužbu, zbog istih pravnih posljedica u oba slučaja, ni ovdje nije bilo prostora za intervenciju suda u ovom dijelu.

Nasuprot prednjem revizija tužitelja je u ostalom dijelu (koji se odnosi na utvrđenje postojanja diskriminacije i s tim u vezi stavljene zahtjeve) osnovana.

Prema odredbi člana 19. ZR radnik ne može biti stavljen u neravnopravan položaj kod ostvarivanja prava po osnovu rada zbog rase, etničke ili nacionalne pripadnosti, boje kože, pola, jezika, religije, političkog ili drugog mišljenja i ubjeđenja, socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva ili nečlanstva u sindikatu ili političkoj organizaciji, tjelesnog i duševnog zdravlja i drugih obilježja koja nisu u neposrednoj vezi sa prirodom radnog odnosa. Ovom odredbom je, dakle, ustanovljena zabrana povrede jednakog tretmana (zabrana diskriminacije). Na gotovo isti način je pojam diskriminacije regulisala i odredba člana 2. ZZD.

Jednako postupanje predstavlja ideal sudske jednakosti koji se bazira na osnovnoj postavci da se prema svim pojedincima u sličnim situacijama treba postupati slično ili jednako. Diskriminacija zahtjeva postojanje dva subjekta diskriminacije. Budući da se diskriminacijom krše ljudska prava pojedinaca ili grupa, prvi subjekt diskriminacije je žrtva odnosno žrtve diskriminacije (ovdje tužitelj koji tvrdi da je diskriminisan). Sa druge strane se nalaze adresati obaveze, odnosno osobe koje se trebaju uzdržati od ponašanja koje može dovesti do diskriminacije (ovdje tuženi). U većini slučajeva žrtve diskriminacije su pojedinci koji zbog nekih stvarnih ili pretpostavljenih karakteristika uglavnom samovoljom drugih osoba ili grupa osoba dolaze u manje povoljan položaj.

Bitan segment dokazivanja različitog tretmana (diskriminacije), je postojanje osoba ili grupa osoba u sličnim situacijama jer se samo u takvoj situaciji može upoređivati pristup određenim pravima pokretača postupka (u ovom slučaju tužitelja) i tih osoba ili grupa. U konkretnom slučaju tužitelj je dokazao da postoji osoba (trećetužena) u odnosu na koju su se prvotučeni i drugotučeni drugačije ponašali, to jeste stavili je u povoljniji položaj u odnosu na tužitelja. Prvotučena i drugotučena su, naime uporno i nekoliko puta (2011. i 2013. godine, rješenjima koja su zbog nezakonitosti poništena) raspoređivali trećetuženu na radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT, C.J.B. u B. (kasnije P.U. u B.) iako ona za to nije ispunjavala propisane uslove (prvi put nije imala odgovarajuću stručnu spremu, a drugi put propisani radni staž u propisanom stepenu obrazovanja), za razliku od tužitelja koji je te uslove ispunjavao. Konačno su je rasporedili na to radno mjesto 2017. godine, kada je, napokon, ispunila sve uslove koji su traženi za ovo radno mjesto, a u međuvremenu je to mjesto, dugi niz godina, od 2009. do 2017. godine bilo nepopunjeno.

Pored toga, tužitelj je ukazao da u ostalih pet policijskih uprava u Republici Srpskoj radno mjesto načelnika Odjeljenja za IKT, a ni ostalih odjeljenja, nije popunjavano raspisivanjem javnog konkursa (član 31. do 40. ZDS), kao u konkretnom slučaju, nego primjenom odredbi koje govore o popunjavanju upražnjenih radnih mjesta putem napredovanja u službi (član 41. v) ZDS). I ta okolnost ukazuje na različito postupanje i neravnopravan položaj tužitelja u odnosu na sve druge pretendente za poziciju načelnika odjeljenja u drugim policijskim upravama, koji su na načelnička mjesta raspoređeni po osnovu napredovanja u službi, kakva mogućnost nije pružena tužitelju.

Tuženi, iako ih je sud pozvao da dostave dokaze o tome na koji način su raspoređeni ostali načelnici odjeljenja u policijskim upravama Republike Srpske, nisu dokazali suprotno. Na njima je, saglasno odredbi člana 15. stav 1. ZZD, bio teret dokazivanja, pa se ima smatrati da nisu dokazali da nije prekršen princip jednakog postupanja, odnosno da se radi o nejednakom postupanju, pa je zahtjev u tom dijelu valjalo usvojiti (član 12. stav 1. tačka a) ZZD).

Kod prednjeg utvrđenja, osnovanim se ukazuje i zahtjev tužitelja da se zabrani prvotučenoj i drugotučenoj postupanje koje predstavlja diskriminaciju nad tužiteljem (član 12. stav 1. tačka b) ZZD), kao i zahtjev da mu naknade materijalnu štetu, koja u ovom slučaju iznosi 4.884,39 KM, a predstavlja razliku u plati koju je tužitelj ostvarivao na ranijem radnom mjestu (sa koeficijentom 13,50, osme platne grupe) i plate koju je ostvarivao na radnom mjestu stručnog saradnika - administratora radiokomunikacionih sistema (sa nižim koeficijentom, 12,00 desete platne grupe) za period od 1.10.2016. do 28.2.2019. godine, kako je traženo eventualnim zahtjevom iz tužbe (član 12. stav 1. tačka c) ZZD).

Predmetno, naprijed opisano nejednako postupanje u odnosu na tužitelja, nije izvršeno posredstvom medija, niti je informacija o postupanju kojim se krši pravo na jednako postupanje bila objavljena u medijima i objavljivanje presude nije potrebno radi potpune naknade učinjene štete ili zaštite od nejednakog postupanja u budućim slučajevima, pa se takav zahtjev u konkretnom slučaju ukazuje neosnovanim u smislu odredbe člana 12. stav 1. tačka d) i stav 4. ZZD, slijedom čega je takav zahtjev tužitelja nižestepenim presudama opravdano odbijen.

Iz naprijed navedenih razloga riješeno je kao u izreci, na osnovu odredbe člana 250. stav 1. i člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić